GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 71. **Brasiovu 23 11 Septembre** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Brasiovu 23 Sept. 1871.

In momentele, candu tóta atentiunea popóreloru ignorate si despretiuite e pironita la decursulu invoieliloru in caus'a autonomiei provinciale si a asecurarei drepturiloru nationali in provinciele monarchiei dincolo de Lait'a, aflamu, ca in Abrudu la realegerea deputatului Bittó, min. de justitia, romanii — cu tóta und'a fraternisarei — n'au vrutu se iè nici o parte, ci credentiosi politicei starei precarie se tienura in pasivitate; nu scimu, déca acésta a fostu activa cu unu protestu datu in laintru, ori pasivitate destramata, despre ceea ce amu dori se fimu informati. Pana atunci se relatamu inse despre actele — nu vorbele — infratitórie, cu cari a esitu ministrulu Hohenwart pe scen'a invoieliloru, pentrucá se ne informamu, de ce reactiune pórta frica diurnalele maghiare, candu vorbescu de politic'a ministeriului din Vien'a, ca ar' amenintia cu reactiune starea presenta politica din Ungari'a; si déca asecurarile ce li se facu nationalitatiloru prin legea ministrului Hohenwart merita a se tacsá cu cuventulu reactiune, ori mai bine ele, diurnalele maghiare, tóte cate scriu asia, cu totu obiectulu aperarei loru, suntu sensu strictissimo per eminentiam reactionarie, facia cu santulu dreptu perfectu egalu alu popóreloru din Ungari'a de a avé tóte una limb'a neutra si a trai in pace; ori facia cu dreptu egalu de limba orsiunde, cum lu vedemu, ca se recunósce cu garantia in legea de nationalitate propusa de Hohenwart dietei boemice, care imple de fiori pe complexisti, ca va reproduce reactiunea in sensulu loru, de care, déca n'au minte, nici ca voru scapa, cu tóte, ca respectivii suntu mai liberali de catu se li se póta imputa spiritu reactionariu. Reactionari nu suntu cei ce -si canta drepturile cuvinite si rapite, ci cei ce le potromosiescu instrainandu dela sene tóta suflarea nemaghiara. — Dér' éca actele:

Rescriptulu,

prin care se deschise diet'a Boemiei in 14 Septembre 1871, si care i restitue drepturile, suna intocma asia:

„Catra diet'a regatului Nostru Boemi'a!

Pe timpulu, candu cu patent'a Nóstra din 30 Iuliu 1870 conchiamaseramu dietele regateloru si tieriloru Nóstre in locurile legale de adunare, ne aflaramu motivati la acésta mai cu deosebire prin evenimentele cele pregnante de urmari, alu caroru teatru devenise Europ'a, si a caroru inriurire necalculavera trebuiea se ne absórba tóta atentiunea. Cu ajutoriulu lui Dumnedieu ne succese a castiga binecuventarile pacei facia cu aceste evenimente scutitórie, si cu deplina linistire ne potemu ér' intórce la opulu consolidarei interne a imperiului.

E dorinti'a Nóstra, cá inainte de tóte relatiunile regatului Nostru Boemi'a catra intregu imperiulu, revisiunea carora o amu fostu asecurata cu rescriptulu Nostru din 25 Augustu 1870, se se reguleze dreptu si cu multiumire din tóte partile.

Aducundune aminte de pusetiunea de dreptu de statu alu corónei Boemiei si convinsu de splendórea si poterea, care Ne a datu-o ea Nóua si inaintasiloru Nostri; aducundune aminte mai incolo de credinti'a neclatita, cu care poporimea Boemiei a aparatu totudeun'a tronulu, recunóscemu cu bucuria drepturile regatului acestuia si ne aflamu gata a innoí acésta recunóscere cu juramentulu Nostru de incoronare.

Inse nu ne potemu retrage nici dela obligamintele serbatoresci, care le amu facutu facia cu celelalte regate si tieri ale Nóstre prin diplom'a din 20 Oct. 1860, precum si prin legile fundamentali din 26 Febr. 1861 si 21 Dec. 1867 si in fine prin juramentulu de incoronare datu regatului Nostru Ungari'a.

Cu multiumire luamu déra actu de espresiunile, cumca ve aflati gata a aduce in armonia pretensiunile de dreptu ale tierei cu pretensiunile pusetiunei de putere a imperiului si cu indreptatitele pretensiuni ale altoru regate si tieri, espresiuni facute in preasupusele adrese ale dietei regatului Nostru Boemi'a din 14 Sept. si 5 Oct. 1870. Provocamu diet'a, cá se pasiésca in sensulu acesta la lucrulu opului, a se consulta in spiritu de moderatiune si de impacare despre ordinea conforma presentelui a relatiuniloru de dreptu de statu alu regatului Nostru Boemi'a, spre a ne face posibilu a fini o cérta constitutionale fara a vatama drepturile celorulalte regate si tieri ale Nóstre, care, durandu mai indelungatu, ar' amenintia intr'unu modu de profunda considerare. Insarcinandu mai incolo regimulu Nostru a propune dietei nóu'a ordine de alegere la dieta, precugetata inca cu rescriptulu Nostru din 26 Sept. 1870 si o lege pentru scutirea ambeloru nationalitati ale tierei, tramitemu in gratia dietei salutarea Nóstra imperatésca si regésca.“ Acesta e rescriptulu. —

Lupt'a boemiloru, purtata in conscientia de drepturile cuvenite si pretinse mereu, se afla incununata de succesele cele dorite, cari astadi ar' fi in pung'a minoritatei germane, déca boemii ar' fi venatu interese de partite si personali si nu s'ar fi unitu cu totii cu ecsemplaria abnegatiune pentru caus'a comuna, care castigata va fi sorgintea fericirei si a natiunei si a particulariloru ei, pe candu traficarile si desbinarile particulariloru si ale partiteloru le ar' fi nimicitu totu viitoriulu prosperarei nationale pentru unu blidu de linte alu unoru particulari hamisiti, cari totudeun'a au fostu toporistea dusmanului. Dér' se vedemu si proiectulu min. Hohenwart:

Legea de nationalitati

propusa dietei boeme in 14 Sept., care are cuprinsulu urmatoriu:

Limb'a oficiale a comunei se defige prin representanti'a comunei, ér' in casu de opunere se fipséza prin votisarea tuturoru membriloru comunei indreptatiti la alegere. Aflanduse intre indreptatitii unei comune o minoritate nationale celu mai pucinu de ⅕ din indreptatitii la alegere, limb'a a dóu'a va servi de limba subsidiaria.

Limb'a oficiala a maioritatei comuneloru dintr'unu cercu e si limb'a oficiale a representantiei cercului si chiaru si limb'a oficiale a deregatorieloru si judecatoriloru guvernementali din cercu.

La oficiale tierei nu se póte nimene denumí oficialu de conceptu séu judecatoriu, care nu e puternicu in vorb'a si in scrierea ambeloru limbi.

Diet'a se va imparti in curie nationale. Representantiloru cercuriloru mestecate in limba, intrandu in dieta, le sta in vóia a alege, in care curia se intre. Representantii proprietariloru mari trebuie se se alature la curi'a acelei nationalitati, de care se tiene cerculu, unde i se afla proprietatea, care déca se afla in cercuri de nationalitate diversa séu cu limba mestecata, representantii au vóia a se alatora la curi'a nationalitatei alese dupa placu.

Fiacare **curia** nationale póte cere, cá sum'a in bugetulu tierei, ispata pentru scopulu scólei si invetiamentului, cata vine din contributiunea nationalitatei sale din cercu, se se intrebuintieze pentru institutele de cultura ale limbei ei. Fiacare curia nationale póte pretinde, cá tóta legea ce cuprinde determinatiunile despre intrebuintiarea limbei in viéti'a publica si la deregatorii etc. Dupa a dóu'a cetire in dieta, se se mai supuna votisarei si dupa curie nationali. La asta votisare una lege se considera respinsa, déca ⅔ ale unei curie au votatu in contra. La alegerea deputatiloru dietei in corpulu representativu (la senatulu imperialu) trebuie se se iè celu pucinu ⅓ dintre alesii curiei boeme si celu pucinu ¼ a curiei nationale germane (favóre pentru germani). Legea se pune sub scutulu juramentului de incoronare alu regelui.

Din acestu estrasu se vede totu odata si mesur'a concesiuniloru nationali, cu cari vré ministeriulu Hohenwart a impaca popórele cislaitane si totodata si desiarga, care sta indreptata a spulbera una alta lege de nationalitate facuta cu maestri'a de a desnationalisa si a imparechia si dusmani popórele. —

Intre dóue rele cine nu alege pe celu mai micu? — Cu tóte acestea proiectulu de lege de nationalitate alu lui Hohenwart se apropia fórte de implinirea dreptelóru pretensiuni, incatu merita a fi studiatu de orice poporu amenintiatu in ecsistinti'a vietiei sale nationale. — Singuru liber'a vóia a proprietariloru mari de a se alatura la curi'a, unde voru voi, ar' fi d. e. pentru Ardélu si Ungari'a periculósa, pe candu pentru Boemi'a ea e tocma favoritória nationalitatei ceche. O astfeliu de lege de nationalitati precésa ar' imbiandi si pretensiunile nationalitatiloru din Ungari'a, déca ar' fi urmata de o lege de alegere drépta, cam cá ceea, despre care vorbiramu, ca s'ar fi datu intr'unu memoriale — catra dieta — si regime spre a vindeca cu ea nedreptatirile poporului in representantia, mai vertosu ale poporului romanu, care in Ardélu ca maioritate reale e condamnatu de minoritatea maiestrita a nu conta la nici o influintia asupra dirigirei destinului seu in patria si in genere asupra ingrigirei de patri'a comuna. Transilvani'a cá atare, inca ar' mai reveni apoi in ogasiulu seu de indreptatire, fara care multiumire nu se póte astepta cu atatu mai pucinu incredere. —

APELU

catra intregu clerulu si poporulu romanu, precum si catra tóte „asociatiunile, reuniunile si corporatiunile infiintiate pentru latirea culturei si luminarea poporului romanu.“

Motto: „Voiesce si vei poté
Luminéza-te, si vei fi.“

In viéti'a si istori'a popóraloru si natiuniloru civilisate punctulu de splendóre e educatiunea tine-

nimei — ca-ci tinerimea e basea séu temeli'a, pre care are a stá edificiulu celu solidu alu venitoriului tuturoru popóraloru si natiuniloru, cari vréu se ecsiste, se traiésca!

Déca lipsesce crescerea buna, atunci lipsesce totulu, pentruca, dupa cum dice Platone in a IV-a carte despre legi: „Omulu este animalulu celu mai blandu si mai divinu, déca se imblandiesce prin disciplina: needucatu séu falsu educatu este celu mai selbaticu intre tóte animalele ce le produce pamentulu"; dreptu acea, crescerea buna e necesaria pentru toti ómenii, dupa cum afirmara I. A. Comeniu in opulu „Didactica magna": omulu déca voiesce se fia omu, trebuie se se cultive si perfectioneze. Numai astfeliu póte ajunge omenimea la tient'a destinata, la limanulu de scapare, la virtute, si prin virtute la fericire, la triumfulu doritu!

Romanulu se póte cresce bine, cá romanu, numai in scóla romana. Pentru tenerimea romana, numai scól'a romana este isvoru nescavetu, pentru totu ce este bunu, frumosu si umanu; numai ea póte face pre coloni'a Traiana din oriente, tare, mare, fericita si cu renume, démna de glori'a strabuniloru!

Din acestu punctu de vedere purcediendu si romanii din cerculu si giurulu Lapusiului, cu tóte, ca midiulócele materiale li erá fórte pucinu favoritórie, — totusi basati pre principiulu „Viribus unitis" — pusera pétr'a fundamentale unui pomposu edificiu scolare romanescu in opidulu Lapusiulu ungurescu — in midiuloculu compatriotiloru de natiunea — relegiune si confesiuni eterogene, — care ar' poté servi de modelu ori carui opidu séu orasiu din Transilvani'a, déca acestu poporu ar' fi in stare ai dá midiulócele de subsistintia, — si déca din partea contrariloru si inimiciloru seculari ai romanismului nu lu ar' fi intempinatu loviture de mórte.

Inse ambitiune unoru ómeni nepriceputi si indiferenti de cultur'a poporului romanu, incepú a imprastiá sementi'a discordiei intre pacinicii romani, si astfeliu, in urm'a unoru impartasiri sinistre indreptate catra ordinariatulu gr. or. sibiianu, le succese, prin acést'a, a redicá parete despartitoriu intre confratii de unu sange. Prin acést'a desbinare fatala s'a subtrasu aprópe la dimetate din contribuirile oferite de buna voia, pentru sustienerea si infiintiarea fondului scolariu.

Acést'a nu fù destulu, ci si ungurii atatu romano-catolici, catu si reformatii, se ivira cu feliu cu feliu de pretensiuni, voliendu fiecare a-si arogá dreptu la scól'a edificata cu si din sudórea romanésca.

Cu tóte aceste romanii gr. cat. sustienendu-si dreptulu nealienabilu, -si oferira denariulu pentru sustienerea acestui institutu si mai departe, — si pre langa tóta seraci'a se nesuira a duce in deplinire gatirea edificiului scolariu (ca-ci catulu I din causele susu-atinse remasese negatitu).

Cá totusi poporulu se-si póta usiorá sarcin'a sustienerei acestei scóle, si infiintiá ceva fondu, prin staruinti'a Esc. Sale parintelui metropolitu si a prea ven. ordinariatu, dupa mai multe rogari, dobandi o subventiune de 5000 fl. v. a. dela statu, — inse dupa ce solvi 2500 fl. subventiunea ulteriora sub regimulu actuale se sistá, din cause si pretecstu de compatimitu, dechiarandu, ca „pre venitoriu pentru scól'a principale romana din Lapusiulu ungurescu altu ajutoriu, in lipsa unui fondu, nu se póte prestá — cá si cum romanulu, nu ar' meritá din venitulu statului nici o parala!

Dreptu acea ne simtimu strinsu deoblegati, in conscienti'a misiunei ce amu luatu asuprane, a delatura de asta data tóta modesti'a, si cu sperare firma ce avemu locata in marinimós'a liberalitate a mecenatiloru clerului si poporului romanu cutezamu alu molestá cu acea umilita rogare, ca: considerandu starea, ca precaria a acestei scóle principale romane, — si periculu ce o amenintia cu inmormentare in cercustarile presente;

considerandu nerecompensaver'a dauna ce ar' resultá pentru cultur'a relegioso-morala romanésca a fideliloru din tienutulu si giurulu Lapusiului, candu statulu sub pretestulu nedestoiniciei, ar' metamorfosá-o in scól'a comuna maghiara;

considerandu cumplit'a miseria a poporului contribuinte, care se lupta di si nópte fara nici unu prospectu de a o poté sustiené si in venitoriu; in fine considerandu facilitatea, cu care se ar' poté sustiené acésta scóla in categori'a pre-avuta — dupa ce acum e provediuta cu tóte cele de lipsa, dupa recerintiele legei — cá nici un'a scóla in Transilvani'a intréga — afara de fondu de subsistintia banalu.

Apelamu la intregu clerulu si poporulu romanu, precum si la tóte „Asociatiunile, reuniunile si corporatiunile infiintiate pentru latirea si luminarea poporului romanu", cá se simuga din vultorea letargiei pre acésta scóla principale romana prin catu de pucine ajutórie, adunandu colecte benevole spre intemeiarea fondului recerutu, de nu cumva vomu preferí a remané condamnati la tartarulu ignorantiei — si prin acést'a la nefericitare atatu morale, catu si materiale pentru totudeun'a.

Ofertele benevole, dimpreuna cu consemnarea marinimosiloru contribuitori, suntu rogati aceia prea stimati domni, cari ar' binevoli a primí sarcin'a de colectori, — ale tramite directiunei scólei principale romane, la man'a On. D. **Demetriu Varna** vice-protopopu si profesoriu in Lapusiulu ungurescu (Magyar-Lapos) in Transilvani'a, carele le va admanuá preceptorelui scólei, si despre cele intrate va ratiocina pre calea diurnalisticei cu tóta acurateti'a.

In urma in firma sperantia, cumca versulu celoru persecutati de atatea fatalitati va afla resunetu de condolintia, si cumca dupa atatea avantage va fi fortunatu a secerá frupturi de mangaiare pentru poporulu din cerculu si giurulu Lapusiului, celu insetatu de succursulu mecenatiloru si confratiloru sei binefacatori, pentru intemeiarea fondului — de ne aparata si urgenta trebuintia — reinoindune prea umilit'a intrecesisune remanemu patronirei comendati in

Lapusiulu ungurescu la 29 Martiu 1871.

In numele comitetului:

Ioane Dragomiru,
a.-diaconu si preside alu comit. scol.
Demetriu Varna,
vice-protopopu surog. si profes.
Teodoru Rosiu,
invet. normalu si notariu alu comit."

Rugamu pe respectirii, in a caroru mana se va afla acestu apelu silitu de amenintiarea vietiei acestei scóle, cá consemnatiunile respective se binevoiésca a le tramite cu sprijinu pentru sustienerea vietiei acestei scóle. — Red.

Dela gur'a riului Ghurghiu

(Sant-Imrulu Ghurghiului) in 15 Septembre 1871.

Domnule Redactoru!

Senatele nóstre scolarie, potu dice, -si uita de chiamarea sa, respective senatulu scolasticu confesionale alu tractului Reghinu nu observéza cele prescrise prin rescriptulu regiu de datulu 22 Septembre a. c. Nr. 21.257, comunicatu cu m. ordinariatu metropolitanu si prin acesta intregel lerarchie bescericesci de relegiunea nóstra gr. cat., ba nici -si mai aduce aminte de cercularulu d. metropolitu de dto. 25 Oct. an. 1869 Nr. 2112, in urm'a caruia se constituira senatele. In érn'a trecuta prin sinodulu nostru protopopescu s'a alesu un'a frumósa parte din laici, apromitendu in acelasiu sinodu, ca voru sterui din tóte resputerile pentru inaintarea scóleloru din tractulu amentitu; dér' éta ca trecú unu anu de dile, si pana in or'a de acum, cu dorere ve descoperu, Dle Redactoru! ca nemic'a s'a lucratu in caus'a scolaria; ba ce e mai multu nici amu additu, cá dóra mai ecsista acelu senatu scolasticu protopopescu, séu ba? — Séu dóra au adormitu in pace toti membrii aceluiasi senatu! Eu, ce e dreptu, pre toti ii sciu si adi inviatia. Hei! Domniloru amploiati si dloru preuti, caror'a ri s'au concredintu acea misiune santa si dumnedeésca, ati fostu stationari, or' lasi pana in or'a presenta, de si ve este incredintiata misiunea maretia? — sub — grea responsabilitate inaintea lui Dumnedieu, si a relegei si natiunei; ati comisu unu pecatu ne ertatu atunci, candu ati imbraciasiantu titululu de senatore juratu scolasticu, pentruca pana adi nu scimu nemic'a, déca ve ati ingrigitu de scóla, nici vedemu, ca ati facutu ceva pasi! — Pre langa tóte instructiunile mai inalte, comunicate prin amentitele cercularie esmise din partea Escel. Sale d. metropolitu, — cu scólele nóstre comunale din tractulu Reghinului stamu in proportiune mai mica decatu cea de sub absolutismu; pentruca cati prunci au frecuentatu scól'a pré atunci, adi sciu scrie cetí si cantá; ér' dela 1861 in comunele nóstre din tractu óre se mai aude de ecsamene bune? Preutulu din Ghurghiu Alecsandru Butnariu, care portate cu lauda in 2 ani si oficiulu de docente, a seceratu lauda, dér' asta e raritate pre la noi. Inse nu e mirare, pentruca grigi'a si manipularea cea lasa preste scólele din tractulu acesta nu póte produce altu ceva.

Prin acésta descoperire mi facu déstulu conscientiei mele, care me róde si nu me lasa a tacé, déca vediu, ca cei mai capaci preuti si amploiati stau cu manele in sinu nepasatori si lasa ca se rida alte natiuni de decadenti'a scóleloru nóstre. De alta data mai multe, dér' date speciali. —

Unu preutu din tractulu Reghinului.

Serbarea dela Putn'a.

(Urmare.)

Luni dér', la 16/28 Augustu, junimea academica si numerosii óspeti, adunati pe la órele 8 de diminétia in porticu, pasira in corpore la beserica spre ascultarea santei liturgie, in timpulu careia mormentulu pretiosu era mereu custodiatu de 4 din membrii comitetului. Dupa seversirea oficiului religiosu, clerulu in vestminte sacre, cu darurile bescericesci, cu standartele monastirei, si urmatu de multimea presente, in ordinea mai susu mentionata, inainta pana la porticu pentru aducerea in beserica a pretióseloru donatiuni, facute de romanime cu ocasiunea serbarei.

Aceste daruri, deja santite din diu'a precedinte, erau pazite in porticu de o „garda de focu" compusa de 4 membri ái comitetului, alesi cate unulu din fiecare provincia romana principale: unu muntén, unu moldovénu, unu transilvanénu si unu bucovinéna*).

Dupa oficiarea relegiósa, cuviosi'a sa parintele egumenu Arcadiu Ciupercovitia, cu minunatu-i talentu de a accentuá si cu frumós'a-i declamatiune, dete citire „Cuventului de ingropaciune la mórtea lui Stefanu celu mare, de unu autoru inca necunoscutu, copiatu de vechiulu logofetu alu metropoliei Grigorasiu si despre care ne permitemu a improspetá in memori'a cetitoriloru cateva pasage relative la eroulu nostru din secliulu alu V-lea:

„. . . Ce minte asia de bogata in ganduri, cu limba asia de indestulata in voróve, ce mestesiugu asia de iscusitu la implinirea cuventului se póta impodobi atatea resipe ale vrasmasiloru, atatea zidiri de locasiuri sante si atat'a intieleptiune a acestui barbatu, carele cu vitejia ne a aparatu, cu intieleptiune ne a ocarmuitu si incatu a traitu, voinici'a nóstra si fericirea a infloritu. . . .

. . . . . .

„. . . Cine cá densulu tóta isprav'a lucrariloru lui Dumnedieu o dá? Cine mai multu asudá cá se nu lase nimicu dintr'acelea ce omenésc'a silintia ar' puté face? Erá trebuintia de sfatu bunu! Gat'a erá ale tuturor'a se le asculte. Folosi'a grabá! Somnulu nu lu tiené, odihn'a nu lu incalcia; sbur'a cá paserea! Erá indrasnél'a de ajutoriu? Visti'a nu crutiá, cu sabi'a in mana insusi mórtea infruntá! . . . Pre voi, locuri rosite de sangele vrasmasiloru, ve chiamu marturo! Voi spuneti marimea sufletului seu! Voi ale lui biruintie, voi a lui vrednicia aratati!

„. . . Candu o lina tacere, dupa turburarea viforeloru, se facusa, atunci se aduná norulu celu ponegritu si grosu, si puterea venturiloru se stringea, cá, deodata isbucnindu cu rapediune, intunecata vijelia asupra nóstra iute s'o pornésca. . . .

„. . . Ela acea grósnica féra — imperati'a turcésca — asupra nóstra se navalesce. . . . Acum trecuse Dunarea si in pamentu cu sange ne amestecá, si, cu catu mai slabi ne gasiea, cu atatu mai cumplitu ne sdrebiea. Spaim'a animele tuturor'a inghiaciase, cutremuru mare pe toti cuprinsese, si eră potopu de obste, o surda tacere in tóta tiér'a. . . . Mórtea in feciele tuturor'a sugravita se vedé. Grigi'a erá nu se traimu, ci cum se murimu! . . . Durere amara, suspinuri duióse, jale ascultia din tóte partile se vedea si se audiá! . . .

„. . . Acela, care pre toti priveghiéza si in man'a lui freulu imperatieloru tiene, din midiuloculu inaltului ceru pe scaunulu seu celu de focu siediendu, acela, care tóte lucrurile cumpanesce si pe cei mandrii surpa, pe cei puternici ai pamentului sfarama, pe cei raniti si slabi din midiuloculu pelrei redica, acestu inaltu Dumnedieu, carele ventura cá plér'a corónele imperatiloru, fea pre Stefanu, slug'a sa, de mana, imbarbatéza animele norodului celui pana la mórte inspaimentatu si pune biruinti'a in man'a lui Stefanu. . . . Purcede cu toti ai sei, intempina pe vrasmasi: lovescu fiér'a, o sparia, o ranescu . . . ne mantuimu!

. . . . . .

„. . . Vedeti marirea acestui Domnu, vedeti ale lui cugete sante, vedeti a lui cuviosia crestinésca! Desteptative, stapanitorii norodéloru, ascultati, indemnative: urmati!

. . . . . .

*) DD. I. A. Bratescu, Xenopolu, St. T. Ciurcu si Pamfiliu Danu.

„. . . Dér' ce vomu dice pentru a lui dulce milostivire? Ce casa, ce familia in pamentulu acest'a din pricin'a lui s'a cernitu? Planuiu si lacrimile erau pentru vrasmasii nostrii, ér' noi că nesce fii in casa parintésca, in bucuria petrecéamu. Neputintiele nóstre ajutandu, slabiciunile nóstre redicandu, cu durere de maica pe acel'a mustra, pe acest'a incaldiea, pe altii hraniea. . . .

„In dilele strambatates erá nabusita si legata, dreptatea seracului celu bogatu nu o puté innecá, celu puternicu nu o puté calca, celu de neamu nu o puté ponegri. Campan'a, prin care se campaniau erá la midiulocu de facia. Curtea lui deschisa: sermanulu, asupritulu si vedu'a dreptatea loru lui o aratau. O vreme fericita! O stapanire luminata! O tiéra norocita, unde dreptatea sa nu mai pucinu decatu Domnulu stapanésce! . . Departe de curtea lui tóta minciun'a. Zavisti'a legata, pism'a ferecata, incelatiunea isgonita, strambatatea de istovu impilata: dreptatea pe scaunu imperatiea si nu ea lui, ci elu ei supusu si slugitoriu erá! . . .

. . . . . .

„O viétia fericita! O obiceiuri de auru! O dulce stapanire, intru care stramosii nostrii au petrecutu! Ore -ti mai veni vreodata? Ore ne vomu mai invrednici si noi a re avé? Ore ati fostu numai, si ati trecutu, lasandune nóue numai o amara pomenire de voi? Atat'a i de dulce dreptatea la o stapanire, si atat'a-i strambatatea de amara, in catu noi, dupa atatea veacuri, pe unu Domnu dreptu plangemu, atunci candu pe cei strambi séu ii uitamu, séu nu ne aducemu aminte de ei fara numai se i huliimu! . . .“

Dupa ascultarea acestei apoteose, cu animele petrunse de fiori, pe cari dorulu de splendórea trecuta ii produce in animele cu simtieminte adeveratu nationale, intrég'a adunare se insira intr'unu impuitoriu conductu festivu dela porticu pana la monastire, in modulu urmatoriu:

Standartele bescrieei, urmate de cuviosii calugari in vestminte de oficiare; standartulu de Vasluiu si Aradu, intre cari straluci'a marea cruce cu Christu restignitu; preutii cu icónele si evangéliulu, caruia maritulu Stefanu se devotase; flamur'a dómneloru din Iasi si a institutului de bele-arte; parintele egumenu impresuratu de celu altu cleru si diaconi; urn'a consacrativa de argintu, purtata pe umeri de cei patru membri ai comitetului; apoi in dóue siruri formate de membrii comitetului epitafiulu dómneloru din Bucovin'a si alu celoru din Bucuresci, purtate de cele patru coltiuri de cate patru fete imbracate in albu, avendu cocarde, dupa care urmá standartulu dómnei Haralambie.

In urma representantii si imensulu publicu, care — cu sateni cu totu — credemu, ca trecea preste numerulu de 3500 persóne.

Aspectulu armoniosu alu acestei procesiuni; seriositatea tuturoru fecielora; ici colo póte si suspinulu interioru alu sufletului agitatu; tacerea religiósa, intrerupta prin melancholic'a cantare besericésca si prin plangerosulu si impuitoriulu sunetu cadentiatu alu Bugei, clopotulu turnatu de po timpulu lui Stefanu celu mare*); mersulu incetu alu multimei, cá nesce valuri clatinande ce se miscau cu respectu printre alea si se intindeau maiestosu pe vale; tóte acestea transporta animau si rapian privirea, aducundu aminte faluiculu momentu, candu Stefanu cu ostenii sei veni se ingenunchie la acestu altaru, si candu balad'a spune, ca:

„Se traiésca Domnulu Stefanu!“
Mii de glasuri intonéza,
Ér' poporulu, diosu pe vale,
Umilitu ingenunchiéza. . . .

O momente unice in viéti'a tineriloru si a betraniloru! Catu de mare e puterea vóstra asupra intrégei fiintie omenesci! Trecutulu celu splendidu erá inaintea nóstra, unu viitoriu maretiu parea, ca vedeamu urmandu-i, si cu toti eramu transportati!

Dupa intrarea in besérica, urn'a fù depusa pe unu piedestalu negru in facl'a mormentului, epitafiele asternute pe suprafaci'a superióra a petrei tumulare, standartele legate de colónele, pe care se sprijina bolt'a de marmore de d'asupra mormentului.

Patrudieci de salve — cá reamintire de monastirile zidite de maritulu erou — si sunetulu Bugei anuncia'ra depunerea din partea junimei academice a pretiósseloru odóre pe pretiosulu mormentu.

Dupa santirea colivei si a colácilor, sfirsinduse binecuventarea prin vorbele: „vecinic'a lui pomenire!“ — dlu locotenintе-colonelu Boteanu (fiulu) in deplina uniforma lea unu standartu in drépt'a sa, si cu o voce din cele mai emotionate, manifesta simtieminтele bravei armate romane, pe care o representá si saruta cu devotiune mormentulu marelui erou.

La ingenunchiarea generale cu citirea rugatiunei de ertare, corulu intona urmatoriulu „Imnu alu lui Stefanu celu mare“ de dlu Alesandri, music'a de d. A. Flechtenmacher:

La pólele Carpatiloru,
Sub acestu vechiu mormentu,
Dormi, erou alu Romaniloru,
O Stefanu, erou santu!
Cá sentinele falnice
Carpatii te pazescu
Si de sublim'a-ti gloria
Cu secolii sloptescu.

Candu tremuran popórele
Sub aprigii pagani,
Tu le aparai cu sangele
Vitejiloru Romani . . .
Cu dragu privindu-ti patri'a
Si mórte cu dispretiu,
Maretiu in sinulu luptelora,
Si in pace ai fostu maretiu!

In ceru apune sórele
Stingundu radiele lui,
Dér' intr'a nóstre suflete
Eternu tu nu apui.
Prin negur'a trecutului,
O sóre invingetoriu,
Lumini cá radie splendide
Presentu si viitoriu.

In timpulu vitejieloru,
Cuprinsu d'unu sacru doru,
Visai „Unirea Daciei“
Co turma si unu pastoru.
O mare umbra-eroica,
Privesce visulu teu:
Uniti suntemu in cugete,
Uniti in Dumnedieu!

La pólele Carpatiloru,
Lang'alu teu vechiu mormentu,
Toti in genunchi, o Stefane,
Depunemu juramentu:
„Ura grandu s'avemu — in nuniele
„Romanului poporu —
„Aprinsi d'amorulu gloriei
„Si alu patriei amoru!“

Dupa acésta solemnitate, care intrechi — prin multimea asistintiloru si admirabil'a regularitate, cu care se ecsecuta — tóte asteptarile celoru ce concepusera ide'a serbarei, dupa acésta solemnitate incepù prasniculu popularin.

Intre altele, scopulu principale alu serbarei de la mormentulu lui Stefanu celu mare erá triplu:

I. A dá omagie si veneratiune eroului natiunei romane pentru gloriele nemuritórie si fara sémanu in istoria ale timpului, in care trai, facundune pe toti romanii se ne aducemu aminte, ca nu totudéun'a amu traitu in apathia, ci ca amu fostu avutu unu trecutu, pe care vai! multi nu lu au cunoscutu eri si póte, ca nu lu cunoscu nici adi.

II. A face pe poporu, si in specie pe celu din Bucovin'a — de unu seculu sub o straina stapanire — a nu -si uitá originea; a-si reaprinde sacr'a scantei'a de nationalitate, ce diace in fiecare peptu de romanu; a-si sapá in minte, cu litere neperitórie, ca tiér'a in care locuiesce e flórea cea mai fragéda si mai framósa smuisa pe nedrepta din buchetulu Daco-Romaniei libere, tiéra stropita cu sange inimicu, luminata cá de unu sóre puterice de Sucév'a-capitale, tiéra santita prin móstele unui Stefanu, unui Petru Raresiu.

III. A intrunì pe junii de pe la tóte universitatile, pe unde studiéza romani, la celu mai santu locu, acolo unde umbr'a eroului semi-dieu alu natiunei le puté inspirá cele mai generóse simtieminte, cele mai nimerite cugetari spre a lucrá impreuna pe calea nationalitatei si a cultivarei neamului loru, a i face se se identifice cu nobilele tielu, pe care giganteale barbatu l'a armaritu cu atat'a vigóre, a i face si asculte si se intieléga suspinulu bardului, care le striga:

„Unitive cu Stefanu, principele celu mare,
„Ce lu recunósce intréga Europ'a de erou,
„Sub care romanimea, scapata d'apasare,
„Putea cu dreptu se dica c'a re'nviatu din nou*).

Din cele espuse in articulele precedinti, sperámu, ca ori-cine s'a pututu pe deplinu convinge, ca in ce privesce primulu punctu, serbarea a fostu la inaltimea ideii, care a conceputo, atatu prin importantia ce i s'a datu, catu si prin pretiósele amintiri depuse pe mormentulu eroului.

Vomu vedé si in privinti'a celorualte puncte.

(Va urmá.)

Cronica esterna.

ROMANI'A. Bucuresci 7 Sept. Tribunalulu de arbitri, prescrisu de art. 1 alu legei dela 17 Iuliu, pentru resilierea concesiunei companiei Strousberg, compusu de dnii G. Vernescu deputatu, si de d. Alecsandru Cretiescu, presiedinte de sectiune la curtea de casatiune, numiti: celu d'antaiu prin decretulu domnescu cu Nr. 1366, Iuliu 17, éra celu de alu doilea prin decretulu Nr. 1682 de la 4 Septembre, din partea concesionariloru, cari nu s'au conformatu cu art. 27 din concesiune, spre a numi arbitriulu loru, constituinduse la 5 Septembre, á ficsatu din'a de 29 Septembre, pentru infacisiarea partiloru, facundu pentru acést'a citatiunile cuvenite atatu ministeriului lucrariloru publice catu si concesionariloru. — „Mon.“

— S'a pusu in lucrare litografica „tabloulu cu solemnitatea depunerei darariloru oferite de romance pe mormentulu lui Stefanu celu mare la monastirea Putn'a“, desenatu de d. pictoru si fotografu C. Szatmáry, care intr'adensu au fostu dusu acolo.

Pe tablou se arata splendidulu cortegiu, cum dómnele romane ducu frumós'a urna consacrativa, elegantele epitafe oferite de dómnele romane si bucovinene, flamurile oferite de dómn'a Haralambie si de dómnele din Iasi, cum si acela alu institutului de bele-arte.

Asemenea s'a desemnatu totu personalulu asistentu, maretiulu arcu de triumfu ardicatu la pórt'a monastirei, cum si pitoresc'a situatiune a santei monastiri Putn'a, fondata in an. 1465.

Dnii doritori ce voiescu a posedá acestu memorabilu tablou nationalu dimpreuna cu cele de susu cu onóre sunte rugati a adresá cererile dloru lá subsemnatu dimpreuna cu pretiulu de 5 franci pe unu ecsemplariu si le voru primi prin posta bine ingrigite. Editoru si compunetoru maioru P. Papazoglu. Bucuresci, calea Vacaresci Nr. 151. —

GERMANI'A. Provocare catra gimnasticii germani facuta de comitetulu reuniunei pentru adunarea din 9 Aug. la Norinberg'a: audi!

„Pacea e redata patriei, la acésta a contribuitu parte onesta gimnasticii germani in lupt'a cea victoriósa.

Influinti'a cea mare a gimnasticei germane asupra desvoltarei puterei sanetóse a poporului este recunoscuta de tóte partile, gimnastic'a si a castigatu definitivu locului seu in sirulu midiulóceloru germane de instructiunea poporului!

Comitetulu generalu alu reuniunei germane de gimnastica, adunanduse antaia óra dupa resbelu, se cugeta inainte de tóte la numerósele sacrificia ale luptei.

Reuniunea germana de gimnastica nu va uita pe mortii sei, si cá o mostenire dela ei se traiésca in totí si in fiecare gimnasticu singuraticu o iubire sincera si devotamentu catra patri'a comuna, curagiu tare de barbatu si in reuniune, prin lucru neostenitu de gimnastica, simtiu forte si tare pentru **disciplina si ordine!**

Este vorba acum a reincepe acestu lucru cu tóta puterea!

Gimnastic'a inca nu s'a facutu bunu comunu alu tuturoru cercurilor poporului, — departe inca de a gimnasta tóte scólele, — inca mii de tineri stau departe de locurile de gimnastica, inca multi barbati nu cunoscu darulu lucrului nostru pentru sustienerea unei putere de viétia cu vioitiune si curagiu, mai vertosu in Austri'a treba gimnastica are se-si implinésca problem'a a sprijini germanismulu in lupt'a lui pentru liber'a lui desvoltare naturala sub grelele relatiuni.“ (Cum ai dice: Germani'a

*) Dupa cum atesta inscriptiunea de pe densulu. —

*) Andreiu Muresianu „Catra martirii romani“ poesii p. 73.

se ajute pe nemtii austriaci, a ajunge mai curundu la marea négra, problem'a firma a loru si mai antaiu a avangardei loru, care e reuniunea gimnastica si de invetiatori. R.)

„Asia déra la lucru cu credintia toti, pana unde locuiescu barbati germani! Lucru ne disce departe si e mare inaintea nóstra (pana la marea négra!), inse a contribui pentru apararea puterei si a datineloru germane e demnu de cea mai credintiósa constantia." Asia se provóca unisonu chiaru si sasii acum la gimnastica! —

Cea d'antaia unitate a Germaniei au facut'o reuniunea gimnasticiloru si apoi celelalte reuniuni si au contribuitu obolulu loru. Gura larga din Ungari'a si Romani'a inca abia a venitu la conscientï'a, ca gimnastic'a ne striga imperativu tocma nóue, cá se o introducemu pe la tóte scólele si cele poporale, ma si intre poporulu ruralu, latindu reuniunea din Brasiovu preste tóta faptur'a romana, dupa cum propusesemu inca la infiintiarea ei adausulu unui paragrafu, lips'a caruia a redusu tóta procopsal'a la unu ce, care nu trage de mórte. — Déra fara pecatu mortale nu se mai póte amena inschegarea unei séu latirea acesteia reuniuni romane generale de gimnastica si alta de invetiatori, fara cá se abdicemu succesulu renascerei puterei nóstre si materiale si spirituale. — Altii planuiescu cu sute de ani asuprane si noi se dormimu ori se ne multiplicamu cu o galagia cotcoreatória numai din gura! Agere et pati fortia romanorum est. —

FRANCI'A. Versailles 16 Sept. In siedinti'a de séra a adunarei s'a datu citire reportului comisiunei, care conchide in favórea tractatului privitoriu la cestiunea dreptariloru Elsatiei si Lotaringiei, cu óre-cari modificatiuni, dintre cari cele mai importante suntu: Intrarea productelor Elsatiei, luandu-se de basa productele din 1869; pentru productele din Elsati'a ce voru trece in Franci'a se va plati intrég'a tacsa de transitu; reducerea tarifei pentru productele elsatiane se va calculá dupa tarifele votare de carendu. Tacsele aditionali de intrare, cari au fostu infiintiate pentru anulu 1872 se voru adoptá integralmente.

Thiers a consimtitu la tóte aceste modificatiuni.

Comisiunea a adoptatu tractatulu cu 523 voturi, contra 31.

Parisu 14 Sept. Desarmarea gardei nationale a fostu ordonata in mai multe departemente. Pretutindeni domnesce o liniste perfecta. Se urmaresce cu activitate negotiarile pentru prelungirea terminului de intrare a productelor din Elsati'a si se spera a se dobandi unu resultatu inaintea prorogarei adunarei.

TURCI'A. Orce insurectiune in Turci'a se privesce, cá o schintea, care aprinde intregulu edificiu. Insurectiunea albanesa iea dimensiuni din ce in ce mai latite, si vecinii voru se se folosésca de ocasiune la tient'a loru de independintia. Opusetiunea e mare la albanesi, ca-ce ei nu voru nici de catu se céda din scutintiele, care le au avutu, nici la servitiele militari nu voru a se supune, cá si mai eri maurovlachii cataresi, ci se pregatescu prin munti la opunere cerbicósa, cu tóte, ca Turci'a concentréza mai unu corpu intregu de armata spre ai reduce la oficiu. Abia se incinse revolt'a acésta, si bulgarii ér' reapara resoluti a se rescula si ei. Tocma circula dela comitetulu loru urmatóri'a proclamare:

„Fratiloru bulgari! Regimulu otomanu a decisu a escrie dari nóue. Noi nu mai potemu suporta acésta sarcina de dari, ca-ce si acum pasimu spre o saracire completa, de aceea trebuie se nu primimu acésta pretensiune nóua. Este timpulu supremu se ne redicamu si se ne facemu domni ai destinului nostru. Pentru cine lucramu noi acum? Pentru Aga si Pasia — sugatorii sangelui nostru. Tóte haremurile se sustienu cu banii nostri. Ce resplata avemu noi pentru acésta? Acea a aservirei, a jefuirei bescericeloru si monastiriloru nóstre, a desonorarei nevestéloru si sororiloru nóstre, a apasarei de tóte partile a nationalitatei nóstre, a sterpirei culturei nóstre nationali.

Fratiloru bulgari! Pentru ce le trebuie turciloru de nou bani? Pentru a-si poté fauri arme, cu care se ne póta tiené sub jugulu loru. Nu le mai dati nici unu banu! Nu mai dati crediamentu Sultanului si Pasiloru, ca-ci ve au insielatu de-mstule ori, turcului numai tradatoriulu póte se i servésca! De tradatori parasite, ca-ce si servescu numai lui Ali-Pasia si contelui Andrássy. Acesti ómeni dicu, ca Rusi'a vré se ne eliberede de jugulu turcescu. Asta e minciuna. Rusi'a e mare si nu i trebuie Bulgari'a. Se trecemu in tacere preste ceea ce a facutu Rusi'a mai inainte, pentru acum nu ne va face décatu bine. Catu despre serbi, este adeveru, ca ei au interese identice cu noi. Intre tóte popórele crestine ale orientelui trebuie se domnésca concordia, iubire si armonia. Toti vomu fi mai tardiu liberi si egalu indreptatiti, ne vomu organisa dupa modelulu Elvetiei, unde diferite popóre traiescu langa olalta fericite si libere. Trebuie se ne radiemamu pe poterile nóstre proprie. Fratiloru! Amicii nostri suntu armele si bracielе nóstre. Pregatitive pentru lupta, ascutitive armele pentru lupta! Se uitamu ceea ce ne despartiesce, restitutuiti acea concordia, a carei lipsa ne a facutu sclavi intr'o diumetate de mila de ani. La arme! La arme! Mórte tiraniloru nostri!" — (S. Bl.)

Constantinopole 14 Sept. Diuariulu „la Turquie" reproduce cuprinsulu principalu alu scrisórei ce secretariulu Sultanului a adresatu marelui viziru din ordinulu Sultanului. Voinți'a Sultanului este cá aperarea dreptului curtei se fia basea principale a reformeloru, cu cari este insarcinatu marele viziru; interesulu tierei cere a nu se sacrificá cu totulu usurile, cu cari tiér'a este obicinuita unoru institutiuni practice; principiulu ce trebuie se conduca pe marele viziru implinirea sarcinei sale consista in o stricta distribuire a justitiei, in a insufla tuturoru simtiementulu de securitate si in a incredintia administrarea justitiei unoru ómeni inteligenti. —

Dechiaratiune publica.

Subscrisii invetiatori poporali romani, adunati la preparandi'a provisorica de statu in Brasiovu citindu in „Kronstädter Zeitung" din 18 Sept. a. c. Nr. 148 unu articlu, carele in alinea ultima trage la indoiéla progresulu la acésta preparandia, — tienemu de detoriinti'a si demnitatea nóstra a dechiará prin acést'a publice urmatóriele, si adica:

1. Noi la acestu cursu preparandiale amu facutu progrese prea frumóse, imbogatindune si perfectionandune cunoscientiele pre campulu celu vastu alu instructiunei.

2. De aceea esprimamu multiumit'a nóstra atatu inaltului ministeriu de culte si instructiune publica, pentruca a infiintiatu acésta institutiune salutaria, rogandulu, cá si pre venitoriu se ingrigésca de inaintarea culturei poporali prin infiintiarea ataroru cursuri de tóta limb'a; apoi domniloru conducatori si nostri Elia Goga si Ioane Lazariciu, cari cu atatu zelu, tactu si cunoscientia de obiectu au staruitu spre a ne dá multimea de cunoscientie corespundietóre cerintieloru timpului, legiloru si lipseloru nóstre.

3. Scriitoriulu articlului din „Kronstädter Zeitung" e prin urmare unu frivolu, carele din intentiuni proprie numai lui si intr'unu modu demnu numai de elu calumniaza o atare institutiune salutaria, cá cursulu acest'a preparandiale, luandu-si indrasnél'a obrasnica de a dice, ca unii dintre propunatori la acestu cursu nu -si cunosco specialitatea loru.

In numele celoru 60 de invetiatori romani dela cursulu preparandiale din Brasiovu:

Vartolomeiu Bude m/p. invet. pop. din distr. Fagarasiului, Toma Prie dto., Demetriu Dogariu invetiatoriu pop. din distt. Brasiovului, Georgiu Stoianu din Treiscaune, Georgiu Repede docente pop. din scaunulu Rupei, Ioane Suciu invet. pop. din comitatulu Albei superiore. —

Post'a nóua. Presiedintii la judecatorie se denumira, in Naseudu: Ioane Florianu, in Bistritï'a Mangesius, in Desiu Stefanu Torma, in Gheri'a Gr. Simay, in Fagarasiu Ios. Keul, in Hatiegu Antonu Para, in M. Osiorheiu Antonu Domokos, in Dev'a I. Bodola, in Odorheiu Lud. Nagy, in Gy.-Szt.-Miklos Stefanu Sándor, in Kézdi-Osiorheiu Iosifu Donát, in Clusiu Paulu Biró, in Sepsi-Szt.-György Toma Vajna, in Sibiiu Albert Haas, in Brasiovu Georgiu Dück; cá asesorii tabulei judecatoresci se denumi Nagy, ér' Samuele Gyarmathy directoru fiscalu. — Succesulu fraternisarei e ignorarea cu totulu a romaniloru si la acestea denumiri. Reclamare la dreptatea regelui. Credinti'a tare catra regele si se fimu gata a aduce sacrificia mari pentru patri'a comuna in pretiulu ignorarei, cá mane va fi mai bine, numai lupta legala umeru la umeru.

Diet'a Ungariei procede la desbaterea bugetului pe 1872, deficitulu e 4 milióne si 522 mii. Estraordimariulu e 75 milióne si 530 mii. Se mai face si unu imprumutu cu camatuire pe anu de 5 milióne si cu amortisarea pe 32 de ani. Maghiarii se impulpa la lucruri mari cu tóta incordarea puteriloru intru tóte. —

Croatii conferescu cu Andrássy si ministrii in Pest'a. Amenarea deschiderei dietei loru pana in 15 Ian. 1872 silí pe croati a petitiona la regele. —

In Serbi'a se deschise scupciin'a in 19; mesagiulu vorbesce de relatiuni bune, anunciandu propuneri de legi neaperate. —

Bavari'a vre se-si rechiame solulu dela curtea papala pentru intrigele nuntiului in contra regimelui. —

Rom'a a serbatu aniversarea de **20** Septembre a intrarei trupeloru italiane in Rom'a cu decorare si iluminare serbatorésca. —

Dualistii s'au pusu umeru la umera se impedece latirea federalismului. —

Novissimu. Dionisiu Tobia presied. in Abrudu. Deputatulu fagarasianiloru esiti din minu Iuliu Benedek interpelá in dieta pentru desfiintiarea comisariatului din Ardélu, óre in favórea romaniloru, cari l'au alesu?! Asia patiescu natangii nestatornici. —

Minoritatile dieteloru in provinciele austrisce esite din diete nu voru a lua parte nici la delegatiuni; si adunarea deputatiloru decembristi in Vien'a le a incuviintiatu pasivitatea dechiarata si protestele facute cu cointielegere in mai multe provincie. Altii la o singura vatra nu voru a se cointielege pentru a fi activi in asemene pasivitate. —

Diet'a Boemiei o deschise contele Chotek cá locutitoriu in limb'a cechica, recomandandu de maresialu supremu alu tierei pe princ. Georgiu Lobkowitz, care ér' vorbi in limb'a cechica si dise intre altele: „Noi vomu avé a aplana calile la una impacare generale a tuturoru natiunilor monarchiei." — Sic!

De inchiriatu

se afla in tergulu strailoru Nr. 237 una bolta mare cu odaia alaturea, 4 magazine largi, una curte coperita si podu.

Localitatile suntu comode pentru unu comisionariu prin pusetinea si impartial'a loru.

Mai apróape informéza proprietariulu in acea casa. pl. g. 6—6

Cursurile

la bursa in 22 Sept. 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 75	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 55½	„ „
Angsburg	—	—	119 „ 30	„ „
Londonu	—	—	120 „ —	„ „
Imprumutulu nationalu	—	58	„ 90	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%		69	„ 10	„ „
Obligatiunile rurale ungare		75	„ —	„ „
„ „ „ temesiane		75	„ 75	„ „
„ „ „ transilvane		76	„ —	„ „
„ „ „ croato-slav.		—	„ —	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.